Considerații privind pădurea îngropată din bazinul Argeşului inferior

Vasile Boroneanţ

Între 1985-1989, V. Boroneanț coordona cercetările arheologice de salvare în siturile de pe traseul canalului Dunăre-Bucureşti care se desfăşurau sub egida Muzeului Municipiului Bucureşti. Cercetările s-au efectuat cu studenții de la facultățile de ştiințe sociale ale Universității din Bucureşti: istorie, filozofie, drept şi au fost subvenționate de la bugetul de stat prin intermediul Direcției Canalului, ca efect al hotărârii de Guvern privind construirea Canalului Dunăre-Bucureşti. Lucrările s-au desfăşurat în mai multe localități din bazinul Argeşului şi afluenților săi: Dîmbovița, Colentina, Sabar. În timpul desfăşurării campaniei s-a constatat că pe fundul lucrărilor de pe traseul canalului sau în carierele de pietriş şi nisip deschise *ad-hoc*, la adâncimi cuprinse între 2,5 şi aprox. 15-16 m apăreau copaci antrenați de episoade climatice cu aspect diluvial. Copacii se aflau la diverse adâncimi, unii în mediu anaerob, sub nivelul apei freatice, alții în depunerile de nisipuri şi prundişuri. Episodul diluvial cel mai puternic şi cel mai important era la bază, unde copacii au fost prinşi de diluviu în poziție normală, aşa cum stăteau în pădure în stare de vegetație. Potopul de apă şi aluviuni i-a deranjat dar au rămas pe loc chiar cu vegetația sub-arboricolă şi ierboasă, cu elemente de sol şi vegetație transportate gravitațional. Asemenea situații au fost întâlnite pe valea Argeşului la Tântava şi Domneşti unde se exploata pietriş. La Ordoreanu şi Cornetu, situația era mai complexă deoarece constatările s-au putut face în condiții în care săpătura se adâncea mai mult pentru implantarea barajului unei mini-hidrocentrale la capătul lacului. Aici, într-un strat de culoare cenuşiu-închisă, cu tentă negricioasă, de aspect coluvio-marnos, copacii erau în stare mai avansată de fosilizare şi incarbonare având culoarea neagră şi zăceau în mediu umed, anacrob, sub nivelul de curgere actuală a râului, în pânza freatică. Mai rar, copacii se aflau şi în depunerile de pietriş şi nisip.

După o scurtă informare asupra problematicii, cu ajutorul inginerului geolog Răzvan Murgeanu[1] care coordona lucrările în zonă, am strâns o parte din aceşti copaci, cu rădăcini şi ramuri într-o

[1] Mulțumim domnului inginer geolog Răzvan Murgeanu pentru colaborare şi sprijin în timpul lucrărilor de pe canal şi apoi la deplasările în cariera de la Cornetu.

https://biblioteca-digitala.ro

îngrăditură protejată cu gard de sârmă în apropierea barajului, spre a-i valorifica ştiinţific.

Aceeaşi situaţie am întâlnit-o în apropierea Bucureştiului, la Glina-Bobeşti, pe traseul afluentului Dâmboviţa. Şi aici, cu un utilaj am tras şi depozitat copacii într-un spaţiu îngrădit, în apropierea staţiei de decantare a apelor reziduale din Bucureşti. După stoparea lucrărilor, la căderea regimului comunist din 1989, pădurea îngropată a căzut şi ea în uitare. Prin 1998, ea a revenit în atenţia noastră şi cu ocazia unor deplasări în teren am aflat de la specialiştii germani că lucrările pe traseul Dunăre–Bucureşti ar putea fi continuate deoarece statele din centrul şi nord-estul Europei (Austria, Germania, Cehia, Franţa, Ţările de Jos) erau interesate de finisarea canalului, în vederea organizării unei artere de transport pe apă mai ieftin care să lege prin intermediul Dunării şi Rinului economia Europei. Cu această ocazie am constatat că la Cornetu, pe valea Argeşului, unde se identificase prezenţa pădurii, s-a organizat o carieră de exploatare a nisipului şi prundişului pentru nevoile de construcţie a părţii de sud a Bucureştiului. S-a luat legătura cu proprietarul şi administratorul carierei, domnul Gabriel Sorescu[2], care ne-a permis şi ajutat să ne continuăm activitatea de cercetare.

Pentru valorificarea ştiinţifică, muzeistică şi de ocrotire a patrimoniului din situl Cornetu s-a alcătuit o echipă de cercetare din care fac parte: prof. dr. N. Ţicleanu, specialist în cărbune – de la Facultatea de Geologie a Universităţii din Bucureşti, prof. dr. Iustinian Petrescu de la Universitatea din Cluj, specialist în probleme de palinologie, cercetătoare dr. Constanţa Boroneanţ, secretar ştiinţific al Institutului de Meteorologie şi Hidrologie din Bucureşti şi arheologul dr. Vasile Boroneanţ de la Muzeul Municipiului Bucureşti. Echipa astfel constituită a iniţiat un proiect de cercetare şi doreşte organizarea unui mic punct muzeal şi de conservare a sedimentelor *in situ* din zonă, constituirea unei baze de cercetare a întregii problematici legate de pădurea îngropată, care să îmbrăţişeze studii de dendrocronologie şi stratigrafia Cuaternarului din Câmpia Română.

Pentru punerea în operă a proiectului s-au făcut mai multe deplasări în teren, întocmindu-se o schiţă stratigrafică a profilelor carierei, urmărindu-se problematica în corelare cu stratigrafia din carierele din apropiere. Se doreşte ca la Cornetu să fie organizată o

---

[2] Mulţumim domnului Gabriel Sorescu. proprietar şi manager al carierei Cornetu, care ne-a sprijinit în toate împrejurările şi care ne-a promis că ne va ajuta şi în viitor pentru desăvârşirea lucrărilor şi a organizării Punctului Muzeal.

https://biblioteca-digitala.ro

stație pilot pentru urmărirea problematicii şi de asemenea corelarea cu profilele stratigrafice de pe litoralul Mării Negre şi de pe râurile interioare din țară. S-au recoltat de asemenea probe din copaci pentru datarea acestora cu ajutorul cărbunelui radioactiv precum şi probe pentru analiză granulometrică, pentru datări prin studiu palinologic. S-au secționat de asemenea câțiva copaci din specii diferite pentru obținerea de secțiuni subțiri.

Prezentăm în continuare primele rezultate obținute, dar nu înainte de a face câteva considerații privind situația arheologică a sedimentelor din areal.

Cercetările arheologice, după suspendarea lucrărilor de salvare pe traseul canalului, nu s-au mai continuat. S-au rezumat numai la cele obținute până la primirea proiectului guvernamental de punere în execuție de către IPTANA (Institutul pentru Transporturi Auto, Navale şi Aeriene din Ministerul Transporturilor). Muzeul Municipiului Bucureşti, prin directorul său de atunci, Panait I. Panait, a însărcinat, cu coordonarea lucrărilor pe V. Boroneanț care împreună cu specialiştii de la muzeu au început munca de identificare pe traseu a obiectivelor cunoscute sau a altora necunoscute, de-a lungul râului Argeş şi a afluenților săi mai sus menționați. Punerea în operă a proiectului impunea în principal săparea canalului cu ramificațiile sale pe râurile menționate, înălțarea digurilor de protecție a lacului de acumulare, implantarea unor mini-hidrocentrale, efectuarea de poduri, stabilirea locurilor de împrumut pentru extragerea pământului şi balastului, necesare la înălțarea barajelor, construcțiilor stabilimentelor industriale ce urmau să se înalțe, construirea spațiilor necesare instituțiilor noilor localități şi de administrare a canalului, a căilor rutiere, a unor locuri de agrement etc.

După identificarea obiectivelor care se desfăşurau şi în sectorul agricol Ilfov, acum județele Ilfov, Giurgiu şi Călăraşi, au început lucrările în ordinea urgenței impuse de lucrările de construcție a canalului, de strămutarea unor localități, cimitire, biserici, şcoli, case monument, a locuințelor oamenilor din zonă şi bineînțeles, de începere a săpăturilor arheologice de salvare premergătoare. Nu insistăm asupra detaliilor de organizare a lucrărilor, menționăm numai câteva din obiectivele cercetate care ne interesează. Pentru efectuarea lor s-a apelat la studenții facultăților menționate care aveau în programă prevăzută practică arheologică. Aceştia, în lunile iunie şi octombrie, prin susținere financiară şi transport din partea canalului, ajungeau în obiectivele cercetate sub îndrumarea profesorilor arheologi şi a cadrelor universitare de la alte discipline. S-a lucrat şi cu muncitori zilieri din zonă acoperindu-se

https://biblioteca-digitala.ro

peste 15 obiective începând din neolitic până în contemporaneitate. Evident numărul punctelor vizate era mult mai mare.

Siturile unde au fost identificate dovezi privind existența copacilor prinşi în sedimente erau Văcăreşti, Glina, Bobeşti, Popeşti, Popeşti-Nucet, Domneşti, Buda, Cornetu, Mihăileşti, Ordoreanu, Poşta-Buturugeni, Drăgănescu, etc.

Între obiectivele cercetate s-au identificat vestigii din neolitic, epoca bronzului, din prima şi a doua epocă a fierului, daco-romană, medievală, modernă şi contemporană. Pentru încadrarea ştiinţifică a materialelor rezultate din săpături s-a apelat la rezultatele din descoperirile mai vechi din acest areal geografic. Cercetări mai aprofundate şi analize de laborator nu s-au mai continuat datorită opririi finanţării lucrărilor la canal.

Din capul locului, menţionăm că din zona cercetată de pe traseul canalului lipsesc dovezile de locuire din paleolitic, mezolitic şi neoliticul vechi. Pentru lămurirea acestei probleme vin cercetările din cariera de la Cornetu. Relieful în acest areal geografic s-a definitivat târziu, după retragerea apelor din partea sudică şi estică a fostului lac getic. Din acest spaţiu lipsesc, aşa cum am constatat, descoperirile privind neoliticul vechi, care în partea centrală şi vestică a Câmpiei Române sunt ocupate de cultura Criş-Starcevo cu influenţe de tip Karanovo. În această perioadă neolitică, în etapele care au urmat s-au desfăşurat culturile Dudeşti şi Boian asupra cărora s-au exercitat şi influenţe din partea central-vestică a Platformei Balcanice, din partea culturii Vinča-Turdaş, din sud şi vest. Este evident, privind pe harta răspândirii acestor perioade şi culturi, că fenomenul nu ţine de cauze culturale, de ocupare umană ci de cauze climatice care stau în legătură cu transgresiunea şi retragerea apelor Lacului Getic spre zona Mării Negre. Oscilaţiile de nivel ale mării au făcut să crească şi nivelul râurilor din interior, afluenţi ai Dunării. Este astfel evident că prezenţa primelor culturi în zonă, Dudeşti şi apoi Vădastra (în zonă, fosta fază Bolintineanu a culturii Boian, în opinia noastră), urmată de Gumelniţa, a fost posibilă numai după retragerea apelor, ultimele episoade ale retragerii fiind Bălţile Ialomiţei şi Brăilei precum şi aspectul deltaic al Dunării la vărsare în Marea Neagră (aspect determinat de pintenul dur al Munţilor Măcinului). Este de asemenea relevant în acest sens faptul că fenomenele culturale Criş, Dudeşti şi apoi Vădastra (faza Bolintineanu a culturii Boian, în opinia noastră), nu s-au putut răspândi în partea estică a Câmpiei Române decât pe un aliniament cuprins între Milcovul Inferior şi Dunăre. Aceste culturi lipsesc şi din Dobrogea ce a avut o vreme un aspect insular. Dacă totuşi au

https://biblioteca-digitala.ro

existat situri în aceste areale ele s-au aflat în zonele mai joase, înecate de ape şi acoperite apoi cu noi depuneri iar în Dobrogea au putut fi spălate de apele în retragerea transgresiunii zise neolitice. Retragerea (regresiunea) gravitațională a apelor din Lacul Getic spre zonele joase este susținută şi de schimbarea direcției cursurilor râurilor Jiu, Olt, Argeş, Ialomița, Milcov, Putna care odinioară se vărsau în lac în zona sub-carpatică. Pe măsură scăderii lacului, uscatul ocupa zona, râurile re-orientându-şi cursul spre est. Situația este mai uşor observabilă pe cursul râului Ialomița care inițial se vărsa pe actuala Mostişte şi apoi se încovoaie spre est. Iar pentru drenarea zonei lacului din sud, Mostiştea îşi găseşte albie pe traseul actual. Acelaşi fenomen îl suferă şi râul Buzău care inițial se deversa în lac şi odată cu retragerea acestuia îşi dirijează cursul spre est ajungând să se verse în Prut, pe traseul estic găsindu-şi albia în continuare râul Călmățui.

Orientarea este aceeaşi, pe teritoriul Dobrogei, a râurilor Telița, Casimcea, Mangalia. Aceasta şi din cauza faptului că eroziunea în partea sudică a Platformei Dobrogene s-a efectuat pe un teren mai calcaros, mai moale.

Datele obținute prin analizele de radiocarbon de către Universitatea din Bremen (prin laboratorul din Kiel) sprijină aceste păreri[3]. Din comunicarea făcută de profesorul dr. P.M. Grootes de la **Leibnitz Labor für Altersbestimmung und Isotopenforschung, Christian-Albrechts-Universität, Kiel** rezultă că probele trimise de noi, prelevate din trunchiul mai multor copaci, au fost analizate şi ne oferă date pentru lămurirea problemei. Astfel, proba cea mai de jos, KIA 20350 C5, situată la adâncimea de 7,1 m, a furnizat vârsta de 5507±30 BP, calibrat BC 4344 (vezi Anexa 1). Pentru proba a doua, de la 5,5 m, KIA 20351 C6, avem 3529±26 BP, cal. BC 1880. Proba nr. KIA 20348 C1 şi următoarea KIA 20349 C4 au dat 1313±32 BP (cal. BC 686) respectiv 1303±25 BP (cal. BC 688).

Prima observație asupra probelor analizate ne permite să constatăm că în desfăşurarea sedimentelor, pornind de la bază la suprafață, există trei episoade diluviale. Cel din bază se află într-un sediment a cărui profunzime nu o cunoaştem deoarece nu am făcut sondaje, este de aspect negricios, marnos, umed, situat în pânza freatică de sub nivelul actual al cursului Argeşului. În el copacii se află în poziție cvasi-normală, cum i-a surprins diluviul. Copacii păstrează rădăcinile, crăcile, arbuştii din jur. Au grosimi diferite între

[3] Aducem mulțumirile noastre cele mai călduroase domnului prof. P.M. Grootes şi întregii echipe de la Universitățile din Bremen şi Kiel pentru efectuarea analizelor de carbon radioactiv.

https://biblioteca-digitala.ro

care unii de aspect uriaş cu un diametru de peste 1,50 m. La Tântava, pădurea îngropată era mai tânără şi foarte bine păstrată. A putut fi observată situaţia datorită faptului că exploatarea nisipului şi prundişului s-a făcut într-un ritm alert, sub pază militară, copacii rămânând în poziţia iniţială. La Cornetu, cariera acum a fost extinsă şi se desfăşoară de o parte şi de alta a râului Argeş pe mai multe hectare. Aceasta ne-a pus în situaţia de a constata că în momentul diluviului râul nu curgea pe traseul actual, că întreg arealul era împădurit şi relieful era de câmpie joasă care ocupa zona în care afluiau râurile Ialomiţa, Colentina, Sabar, Dâmboviţa, după cum probează descoperirile mai sus menţionate de la Văcăreşti, Glina, Bobeşti. Prundişurile şi nisipurile aduse de ape din amonte au schimbat relieful şi l-au modificat de fiecare dată când s-au produs diluviile următoare. De altfel, stratificările depunerilor sunt observabile şi în profil, fapt justificat prin ravinările şi paleo-văile datorate deselor schimbări ale reliefului zonal. Sedimentele depuse de diluvii au înălţat nivelul de curgere al Argeşului şi afluenţilor săi şi odată cu el şi nivelul pânzei freatice. Din această cauză cercetarea noastră arheologică şi observaţiile asupra copacilor extraşi de excavatoare nu a putut fi făcută decât pe ceea ce este observabil în profiluri acum.

Sedimentul negricios, marnos, este suprapus de seria prundişurilor şi nisipurilor în care, la anumite nivele, se aflau copaci sau ramuri de copaci, ca urmare a unui transport venit din amonte, smulşi de torenţi şi depuşi în lac. Copacii din sedimentele de prundiş şi nisip sunt rari şi prezintă urme de rulare: nu sunt întregi şi nu păstrează coajă, ca cei din nivelul subiacent. Între sedimente se aflau uneori şi intercalări de vălătuci de pământ argilos care înglobau frunziş şi plante specifice vegetaţiei ierboase.

Schimbările climatice pe care le pun în evidenţă sedimentele au adus modificări şi în comportamentul uman, provocând mişcări de populaţie, o scădere a ponderii agriculturii în economia comunităţilor, intensificarea păstoritului, vânatului şi pescuitului. Cercetările arheologice dovedesc că în perioada când pădurea acoperea zona, în lunci, pe terenurile fertile, se putea face agricultură încă din vremea neoliticului vechi. În primul sediment cu nisipuri şi prundişuri datările ne situează în epoca bronzului de început. Sedimentele superioare cu nisipuri şi prundişuri cu orientări ale fluxului diluvial, uşor diferit, datează din vremea migraţiei slave .

Când A.C. Banu s-a ocupat de problema transgresiunilor din epoca istorică, stadiul cunoaşterii asupra evoluţiei societăţii omeneşti din zonă era în faza de pionierat. În momentul de faţă, pe baza

https://biblioteca-digitala.ro

acumulărilor de informații datorate cercetărilor arheologice, noi putem formula părerea că în calcolitic, pe baza acestor datări, a putut exista o regresiune corespunzător timpului istoric în care s-au desfăşurat, în Câmpia Română, culturile Gumelnița, Vinča - în partea sa vestică - iar în Platforma Moldovenească, cultura Ariuşd-Cucuteni-Tripolie. Când s-a depus primul sediment cu nisipuri şi prundişuri, cu moment de vârf în jurul anilor 1880 BC, a putut avea loc începutul transgresiunii tracice. Procesul trebuie studiat în viitor în legătură cu creşterile şi descreşterile nivelului Mării Negre. Oricum, transgresiunile şi regresiunile Mării Negre din epoca istorică nu au avut amploarea celei de la formarea Lacului Getic din pleistocen. Aceste observații pot completa tabloul transgresiunilor istorice - formulat de A.C. Banu - şi localiza, în timp, momentul când a putut avea loc regresiunea dacică care se prelungeşte până în sec. I-II d.Chr.

După o perioadă de calm relativ a putut urma transgresiunea valahă care, din punct de vedere istoric, corespunde mişcărilor de populații cunoscute sub denumirea de năvălirea popoarelor barbare. Transgresiunea valahă a putut continua până în secolul XVII. Este cunoscut din documentele istorice că în această perioadă se putea face navigație pe râurile de interior: Olt, Siret, Prut, Nistru, Mureş. Transgresiunea continuă şi azi.

Unul din episoadele transgresiunii neolitice este pus în evidență şi de datările din sedimentul de la bază, efectuate de Universitățile din Kiel şi Bremen. Analizele de polen efectuate de către Iustinian Petrescu de la Universitatea din Cluj confirmă, credem noi, cele afirmate mai sus, ca şi analizele granulometrice ale sedimentului şi probelor prelevate din copacii respectivi.

Datele analizate de Universitatea din Bremen pot fi completate prin continuarea, şi în viitor, a investigării sedimentelor cu mijloace ştiințifice adecvate prin extinderea cercetării, prelevarea de noi probe, foraje de mică adâncime şi analize de laborator în țară şi în străinătate. Ele trebuie puse în comparație cu datările pe care le deținem pentru culturile Dudeşti şi Vădastra.

Subliniem că noi avem opinia că faza Bolintineanu a culturii Boian este un aspect al culturii Vădastra, al cărei areal se întindea, la acea dată, până în apropierea limitei de extensie a Bălții Ialomiței şi Brăilei, în retragere spre Dunăre. Iar transmiterea tehnicilor de modelare şi ornamentare a ceramicii în areal s-a făcut cu mijloace locale, pe baza tradițiilor culturale preluate din cultura Dudeşti, ea însăşi influențată de culturile Vinča din vest, cultura ceramicii liniare venite din nord şi cea Bugo-Nistreană din est. Un aport semnificativ

https://biblioteca-digitala.ro

în lămurirea acestor probleme l-au adus cercetările lui Corneliu N. Mateescu şi, mai recent, cele ale lui Marin Nica. Cât priveşte datarea descoperirilor privind faza Bolintineanu a culturii Boian (Vădastra, în opinia noastră) aceasta este făcută de E. Comşa, fără însă a beneficia de datări de radiocarbon, numai pe baza analogiilor culturale cu Vinča, ceramica liniară şi Hamangia, în jurul 3800 a.Chr. Datările pentru Dudeşti-Vinča de la Cârcea Viaduct sunt paralelizate cu Vinča C, după analizele lui R. Glaser, situându-se cronologic la nivelul anilor 4940-4700 cal. BC. De acestea s-a folosit şi Cornelia Magda Mantu. Prea multe discuţii nu se pot face deoarece datările cu radiocarbon sunt puţine.

Singurele din arealul estic al culturii Vădastra-Boian sunt cele de la Cornetu, dar acestea nu provin dintr-un strat de cultură ci din stratul cel mai de jos, de la 7,10 m adâncime. Ele au furnizat data de 5507±30 BP(cal. BC vezi şi Anexa 1). Ţinând seama de datările făcute de E. Comşa, la cca. 3800, şi aplicându-i corecţia de calibrare, rezultă o datare de 4900, apropiată de cea a lui Glaser pentru Oltenia. Aceasta lasă loc presupunerii că marele diluviu de la Cornetu s-a produs în timpul istoric când în acest areal geografic cultura Vădastra (Boian) era în plină desfăşurare. Aşa se poate explica faptul că la Chitila Fermă, lângă Bucureşti, din caza umidităţii subsolului, locuinţele erau construite la suprafaţă iar vatra de pământ era făcută dintr-un pământ mâlos.

Următorul episod diluvial de la Cornetu a avut loc, după datările făcute, la cca. 3529±26 BP (1880 cal. BC). Aceste date ne indică faptul că episodul diluvial a avut loc în epoca bronzului, pe durata culturii Tei, pe care datările bazate pe probele prelevate din alte situri arheologice o situează între 2000 şi 1500 BC. În discuţia noastră suntem favorizaţi poate de datările C^{14} de la Popeşti-Nucet, unde s-au prelevat probe din lemnul carbonizat provenit din fortificaţiile de pământ consolidate cu bârne din locuirea Tei III-IV. Situl de la Popeşti se află pe o terasă erodată la aprox. 1 km în aval de Cornetu. În luncă, în săpătura canalelor care treceau prin faţa sa, erau de asemenea copaci din seria sedimentelor de la Cornetu. Datările pe cărbunii proveniţi din bârnele fortificaţiei incendiate de la Popeşti sunt mai noi decât cele de la Cornetu, respectiv 1490 faţă de 1800, distanţa în timp fiind de 390-400 de ani. Aceasta înseamnă că diluviul a avut loc la începutul evoluţiei culturale Tei, eventual Tei I-II sau anterior acestei faze. În optica noastră, se încadrează în transgresiunea tracică, în plin climat sub-boreal cu umiditate mai mare decât în climatul sub-atlantic din timpul neoliticului.

https://biblioteca-digitala.ro

Episodul următor, după datările făcute în laboratorul din Bremen pe probe din sedimente de la 3,4-2 m, ne oferă următoarea dată: KIA 20348 C1: 1313±32 (686 cal. BC, vezi Anexa 1).

Data medie stabilită de 686 A coincide cronologic cu perioada în care, în zonă, migrează triburile slave. În aceşti ani, istoricul bizantin Teophanes spune că, din cauza condițiilor de teren nefavorabile, Constantin a II-lea, bolnav fiind, a trebuit să întrerupă campania militară întreprinsă la gurile Dunării împotriva lui Asparuh, conducătorul bulgarilor. Existând izvoare scrise cu referire la aşezarea slavilor în zonă (Procopius - *De bello Gothico* şi *De Aedificiis*) nu este cazul să stăruim în ceea ce priveşte prezența slavilor în această vreme în zonă. Din punct de vedere al variației oceanului planetar şi al nivelului rocilor din interiorul continentului, după părerea noastră, acest ultim diluviu ar putea aparține transgresiunii valahe din perioada de început.

https://biblioteca-digitala.ro

Bibliografie selectivă

*** Academia Română, *Istoria României*, vol. I, Bucureşti, 1960.

*** **CAB**, IV, 1992, p. 147-371.

A.C. Banu Données sur une transgression marine d'âge historique dans le bassin de la Mer Noire et du Bas-Danube, **RRGGG,** 8,1964, p. 75-76.
Date asupra unei transgresiuni de vârstă istorică în bazinul Mării Negre şi al Dunării inferioare, **Hidrologia**, 1964, V, p. 234-236.

N. Bănescu *Bizanțul şi romanitatea la Dunărea de Jos*, Academia Română. Discursuri de Recepție, LXXII, Bucureşti, 1938.

Al. Bolomey, D. Nicolăescu-Plopşor, W. Wolski Considerații geomorfologice, hidrologice privind evoluția cronologică a fortificațiilor naturale din Câmpia Română în Hallstatt şi Latène, **SA**, 1, 1971, 8, p. 3-12.

E. Comşa *Istoria comunităților culturii Boian*, Bucureşti, 1974.
Rezultatele sondajelor de la Dudeşti şi unele probleme ale neoliticului de la sud de Carpați, **SCIV**, VI, 1956, 1-2, p. 41-52.
Données sur la civilisation Dudeşti, **PZ**, 46, 1971, 2, p. 195-249.

Vl. Dumitrescu *Esquisse d'une préhistoire de la Roumanie*, Bucureşti, 1983.

M. Gimbutas *Civilizația Marii Zeițe şi sosirea Cavalerilor războinici*, Bucureşti, 1997.

Iordanes *Getica,* V, p. 34-35, Fundația Gândirea, Bucureşti, 2001.

C. M. Mantu Cronologia absolută a culturilor neolitice din România şi relația cu lumea egeo-anatoliană, **CI.NS**, XVII, 1998, 1, p. 83-190.

C. N. Mateescu *La plus ancienne phase de la civilisation Vădastra, Vădastra I à la lumière de nouvelles fouilles de Vădastra*, Bericht

https://biblioteca-digitala.ro

über den V Internationalen Congres für Vor und Früh-Geschichte, Hamburg, 1961, p. 534.

Contribution à l'étude de la civilisation Vădastra: Vădastra II, Atti del VI Congresso Internazionale delle Scienze Prestoriche e Protostoriche II, Roma, 1965, p. 258- 268.

M. Neagu — *Neoliticul mijlociu la Dunărea de jos*, Călăraşi, 2003.

M. Nica — Asupra originii şi dezvoltării culturii Vădastra de la Fărcaşele (jud. Olt), **Historica**, I, 1970, p. 31-52.

Evoluția culturii Vădastra pe baza descoperirilor de la Hotărani-Fărcaşele (jud. Olt), **Historica**, II, 1971, p. 5-32.

La culture Dudeşti en Olténie, **Dacia NS**, XX, 1978, p. 71-103.

C. S. Nicolăescu-Plopşor, D. Nicolăescu-Plopşor — *Cu privire la începuturile istoriei României*, Omagiu lui P. Constantinescu-Iaşi, Bucureşti, 1965, p. 31-37.

D. Nicolăescu-Plopşor, W. Wolski — Some remarks relating to the problems of settlements on micro-regions on the Romain Plain, **ARA**, 1970, 7, p. 3-13.

Geomorphological and hidrographical considerations on the Romain Plain in the Hallstatt and Latène, **ARA**, 1971, 8, p. 13-20.

N. Palincaş — Valorificarea arheologică a probelor de C-14 din fortificația aparținând epocii bronzului de la Popeşti, județul Giurgiu, **SCIVA**, 47, 1996, 3, p. 239-295.

E. Pop, V. Lupşa, N. Boşcaiu — *Diagrama sporo-polinică de la Tăul Zănoguți (munții Retezat)*, Progrese în palinologia românească, Bucureşti, 1971, p. 219-226.

Procopius din Caesarea — *Corpus Scriptorum Historiae Bizantinae*, Bonn, (Dundorf), I, 27, 2-3:IV, 7, 17.

C. Schuster, Ţ. Popa — Cercetări privind epoca bronzului în județul Giurgiu (Investigațiile din anii 1986-1994), **Buletin Giurgiu,** I, 1995, 1, p. 20-54.

https://biblioteca-digitala.ro

Theofanes Mărturisitorul	*Chronographia*, Ed. De Boor, I, p. 356-359.

https://biblioteca-digitala.ro

Considerations around the burried forest in the lower Argeş area

Abstract

During the works at the presently abandoned Danube-Bucharest Canal (1978-1989), V. Boroneanț identified at Cornetu a fossil forest, covered by a so called 'diluvial moment' with a 6 to 14 m layer of gravel and sand. The same situation was present on the entire basin of Argeş and its tributary Dâmbovița.

The research was resumed after 2000, with the help of our geologist colleague Răzvan Murgeanu and of Mr. G. Sorescu who opened a sand and gravel quarry at Cornetu. In order to increase the efficiency of the research, a new team was formed, made up by V. Boroneanț, N. Țicleanu, I. Petrescu, C. Boroneanț. Contacts were established with the universities of Kiel and Bremen, in order to take samples for granullometry and sedimentology studies as well as for C14 dating.

The results of the research showed that three diluvial episodes took place here: the earliest one during the Neolithic, the middle one during the Bronze Age and the upper one during the migration of the Slavs and the Byzantine occupation. The same conclusions were reached through the C14 dates: the lower layer read 5507±30 BP (4344 BC), the middle one 3529±25 BP (1880 BC) and the upper one 1313±25 BP (686 BC).

The same matter of the diluvia had been previously studied by A.C. Banu - who was talking about a Neolithic transgression - and by D. Nicolăescu-Plopşor and W. Wolski, who extended the problem over the territory of Dobrudja (covered by the Black Sea waters during the Neolithic, with the Early Neolithic habitations possibly covered by sea deposits).

Research is only at the beginning and we believe it will bring light over the prehistory of the country, especially when correlated to the studies on the Turkish Black Sea coast, with the climatic changes prior to the Bronze Age and the population migrations in the IV century.

Caption of the figures

Fig. 1. The Getic Lake Map.

Fig. 2. Trees in the burried forest from Glina Bobesti. The trees were pulled out from the basement of the gisement of graves with sand.

https://biblioteca-digitala.ro

Fig. 3. General view of the course of the Arges river in Cornetu area.

Fig. 4. General view from the quarry. In the basement stratum the pulled out trees.

Fig. 5. Segment from the gisemnet of graves profile from Cornetu. The trees are at different depths.

Fig. 6. Oak tree sectioned for samples (evidences) from the basement stratum, of Neolithic age.

Fig. 7. Localization, on the Romanian Plain's Map, of the area with the burried forest from Glina Bobesti and Cornetu.

Fig. 8. The stratigraphic profile from Cornetu correlated with the samples analized by the C14, on historical epochs.

Fig. 9. Sketch with the topographical survey of the quarry in which there is the burried forest from Cornetu.

https://biblioteca-digitala.ro

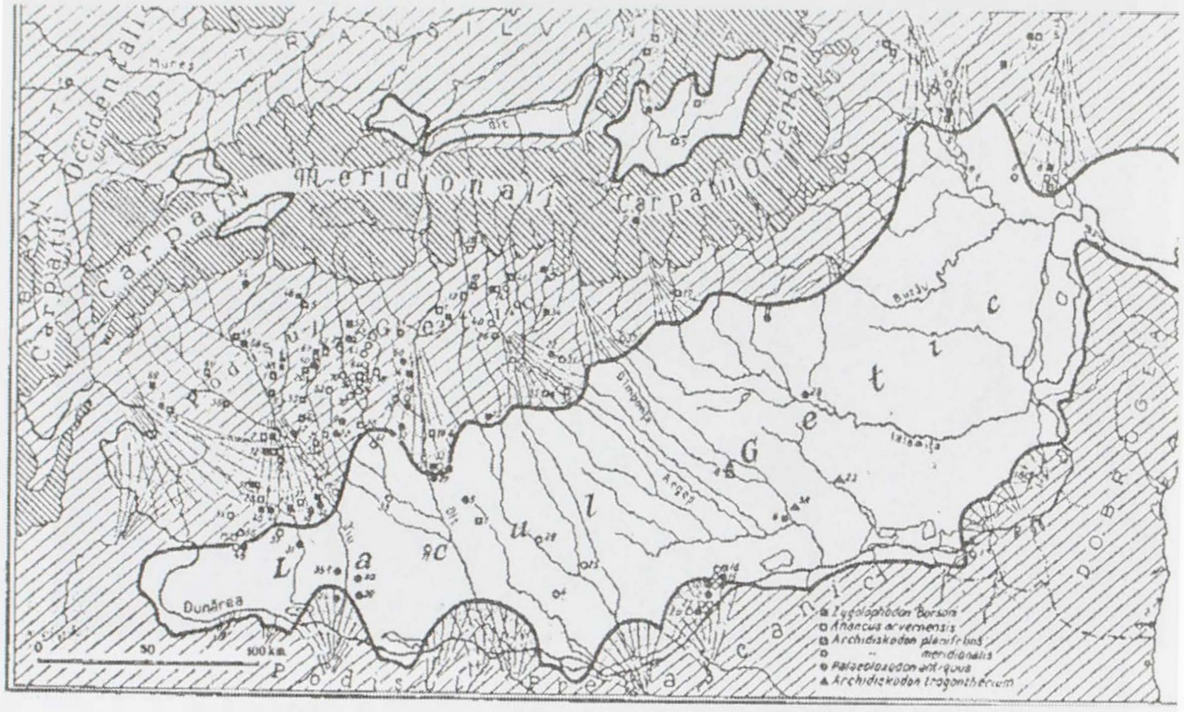

Fig. 1. Harta Lacului Getic.

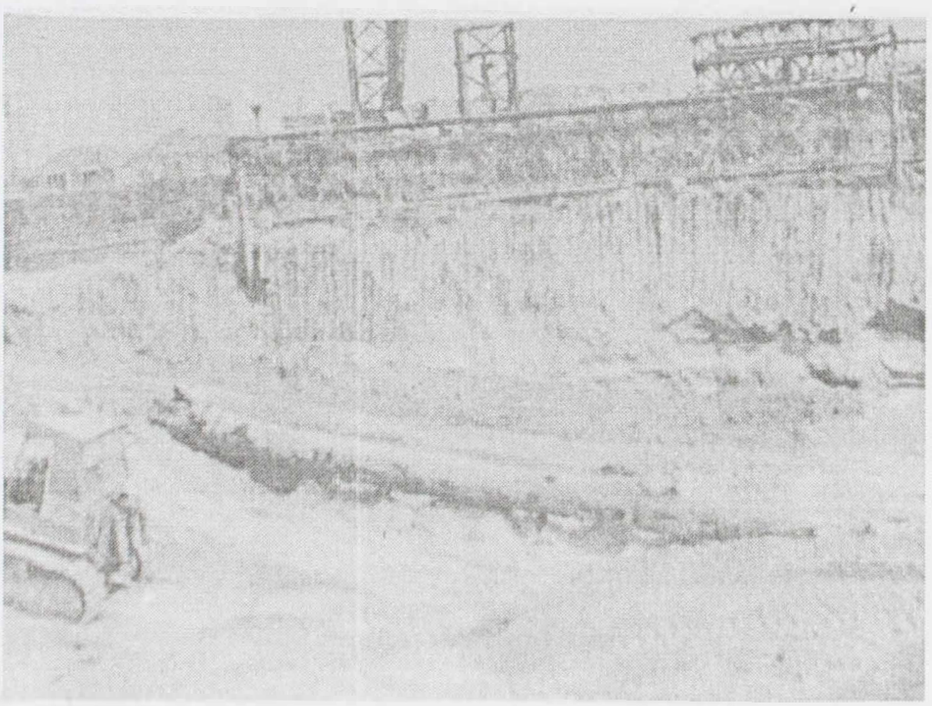

Fig. 2. Copaci in padurea ingropata de la Glina Bobesti. Copacii au fost extrasi de la baza depunerilor de prundis si de nisip.

https://biblioteca-digitala.ro

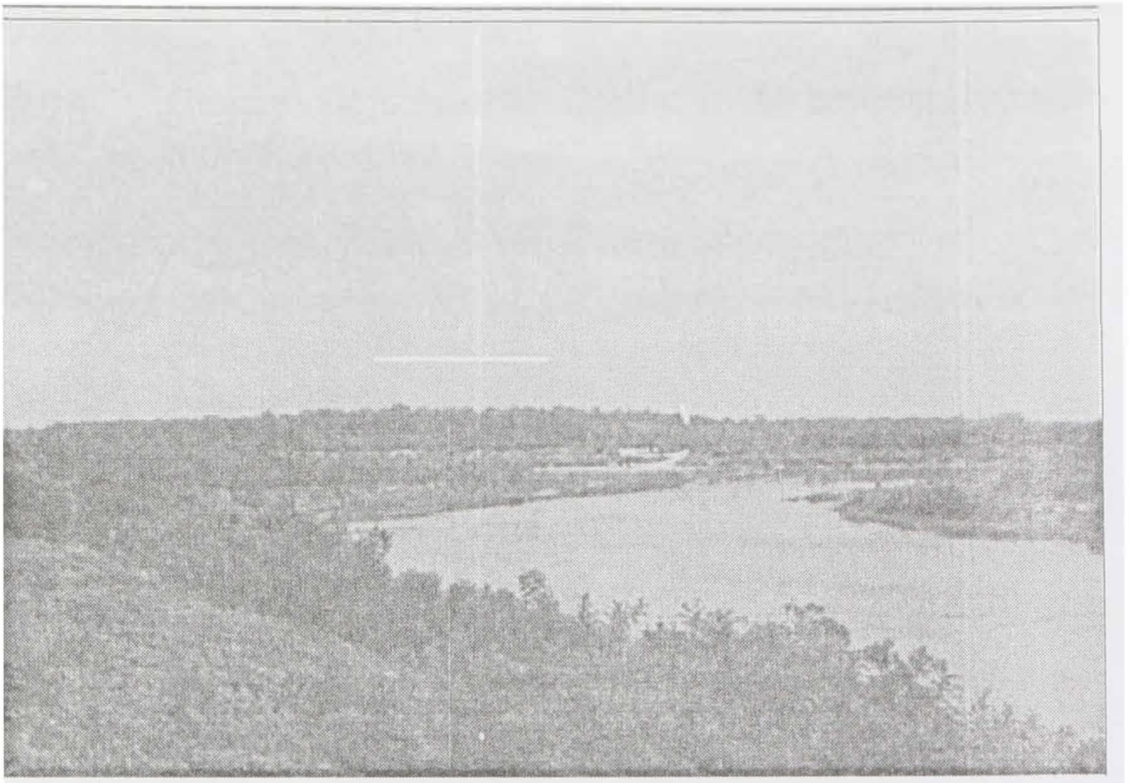

Fig. 3. Vedere generala asupra cursului Argesului
in zona Cornetu.

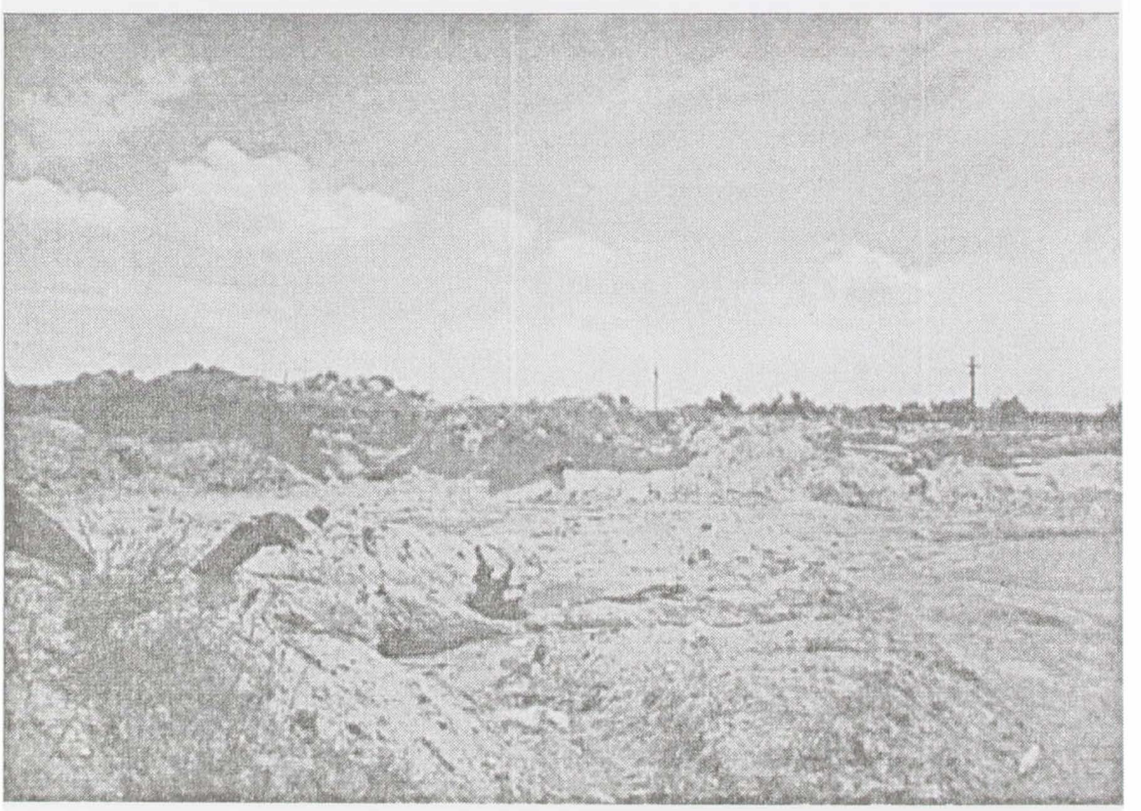

Fig. 4. Vedere generala din cariera.
In stratul de baza se vad copacii extrasi.

https://biblioteca-digitala.ro

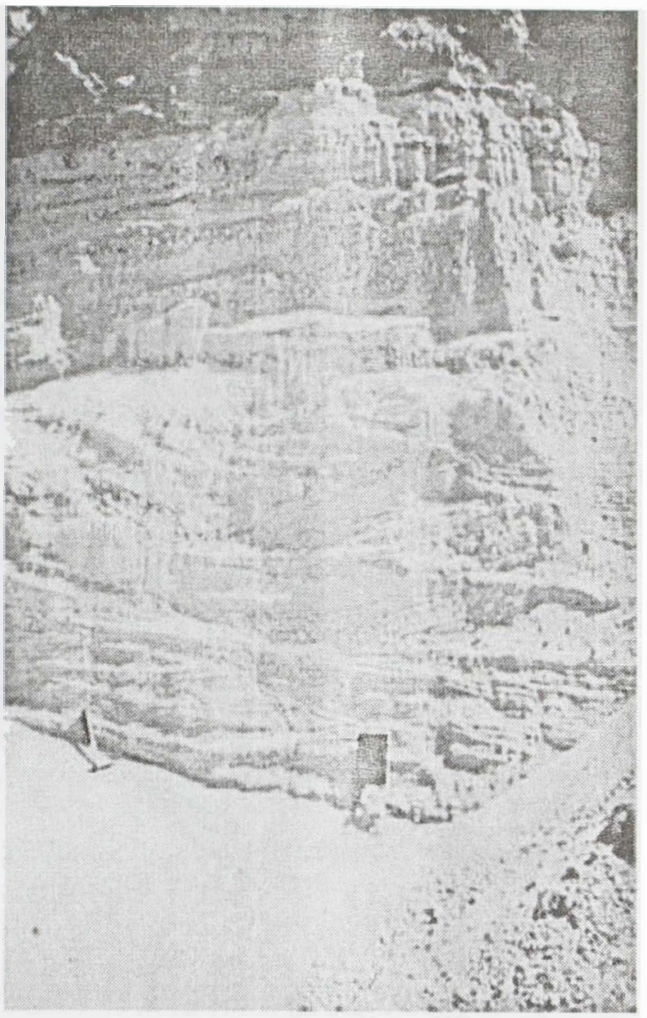

Fig. 5. Segment din profilul depunerilor de prundisuri de la Cornetu. Copacii se afla la diverse adancimi.

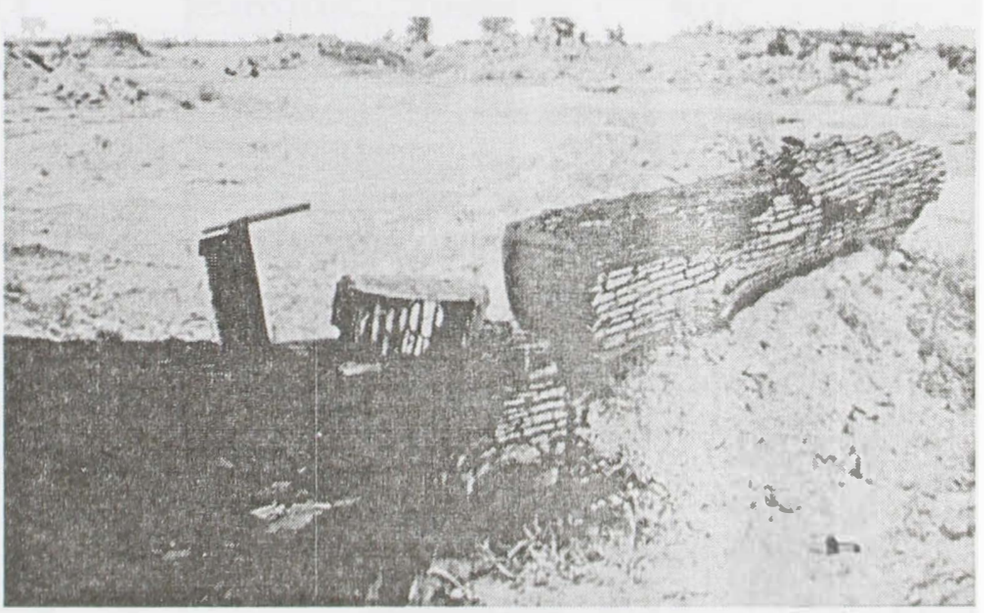

Fig. 6. Stejar sectionat pentru probe din stratul din baza, de varsta neolitica.

https://biblioteca-digitala.ro

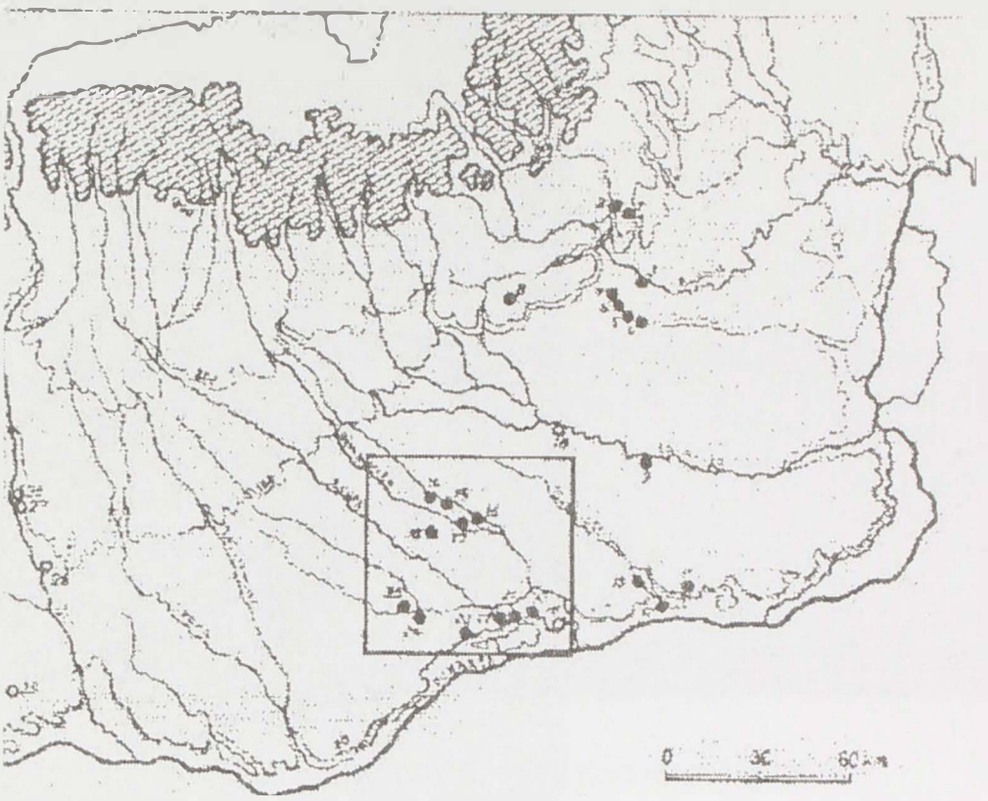

Fig. 7. Localizarea pe harta Campiei Romane a zonei cu padurea ingropata in care se afla Glina-Bobesti si Cornetu.

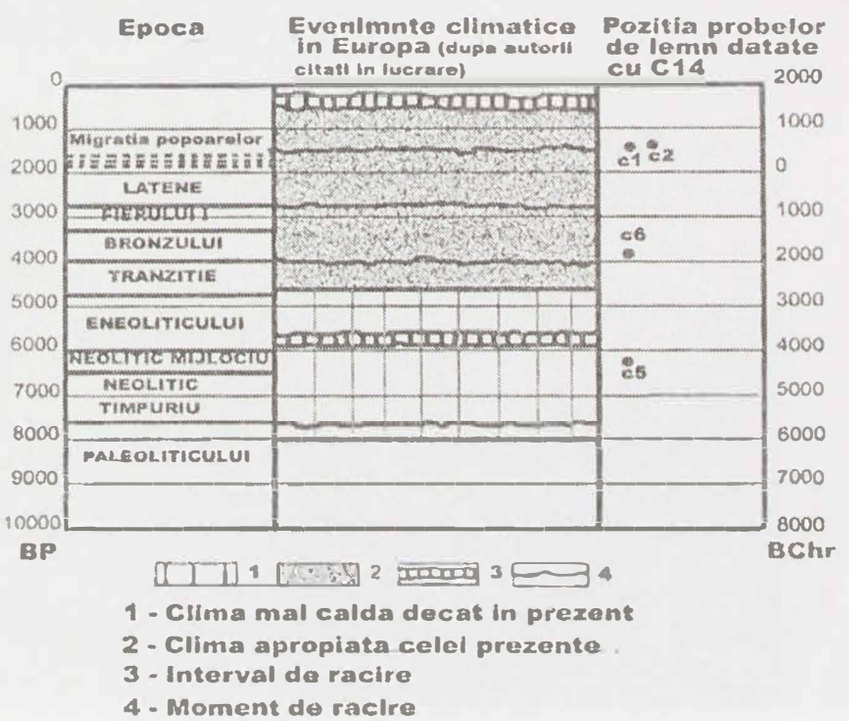

Fig. 8. Profilul stratigrafic de la Cornetu corelat cu probele de C14 analizate, pe epoci istorice.

https://biblioteca-digitala.ro

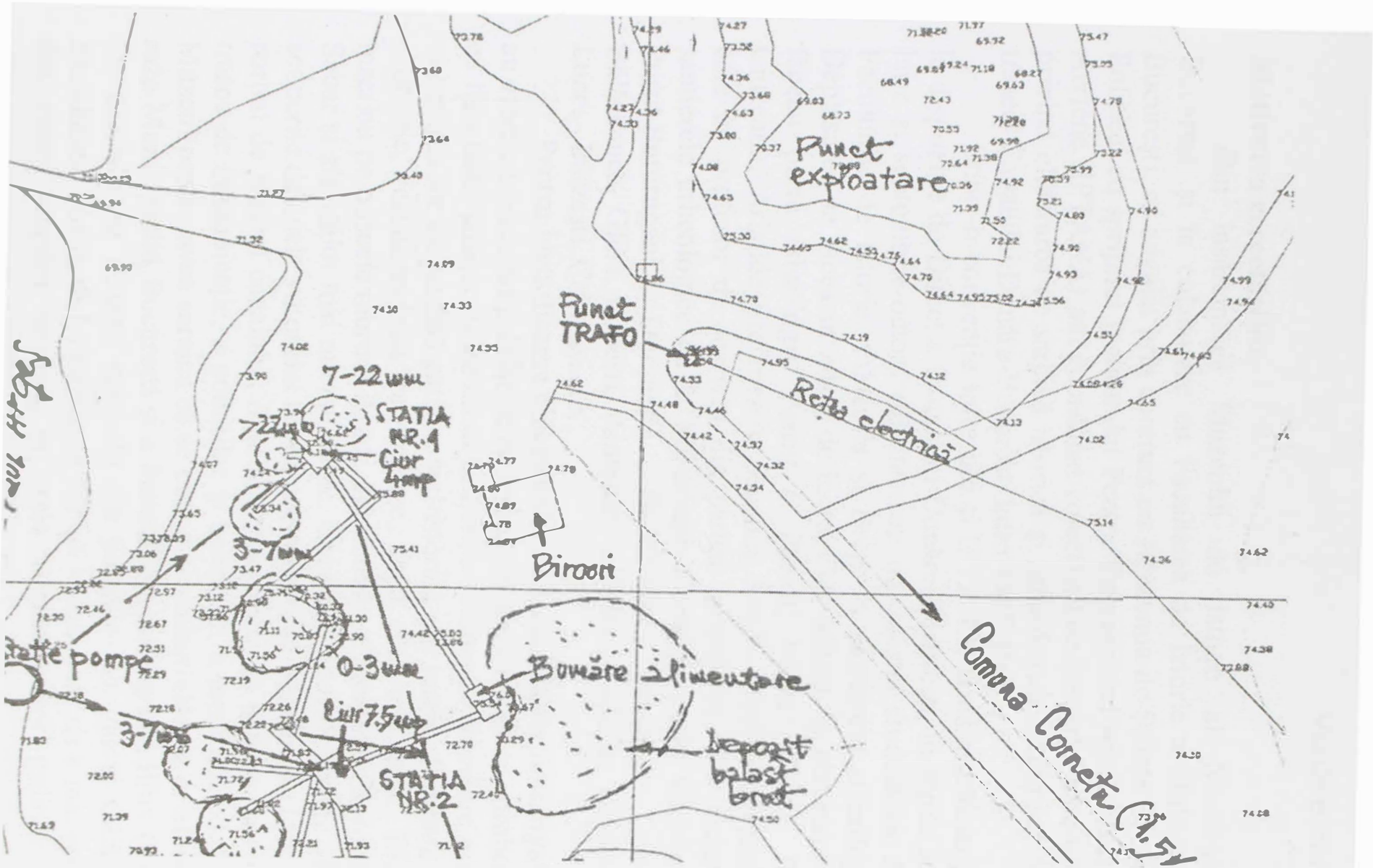

Fig. 9. Schita cu ridicarea topografica a carierei in care se afla padurea ingropata de la Cornetu.

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro